QURAN (POLISH)

11 - Hud

1. Alif. Lam. Ra. Oto Ksiega, ktÃ³rej znaki sa utwierdzone, nastepnie jasno przedstawione - od Madrego, w pelni swiadomego:

2. "Nie czcijcie nikogo innego, jak tylko Boga! Ja jestem dla was, od Niego, ostrzegajacym i zwiastunem radosnej nowiny.

3. Proscie o przebaczenie waszego Pana i nawracajcie sie do Niego! On wam da piekne uzywanie zycia do oznaczonego kresu i da Swoja laske kazdemu, posiadajacemu zasluge. A jesli sie odwrÃ³cicie, to obawiam sie dla was kary Dnia Wielkiego.

4. Do Boga powrÃ³cicie. On jest nad kazda rzecza wszechwladny!"

5. Czyz oni nie zamykaja sie w sobie, aby sie ukryc przed Panem? Czyz On nie wie, kiedy oni sie okrywaja swoimi szatami; co trzymaja w tajemnicy, a co ujawniaja? Zaprawde, On wie dobrze, co kryje sie w piersiach!

6. I nie ma ani jednego zwierzecia na ziemi, ktÃ³rego zaopatrzenie nie przypadaloby Bogu. On zna jego miejsce przebywania i jego miejsce odpoczynku. Wszystko jest w Ksiedze jasnej:

7. On jest Tym, ktÃ³ry stworzyl niebiosa i ziemie w ciagu szesciu dni - a Jego tron byl na wodzie - aby wyprÃ³bowac, ktÃ³ry z was jest lepszy w dzialaniu. A jesli powiesz: "Zaprawde; zostaniecie wskrzeszeni, po smierci" to oni z pewnoscia powiedza: "To sa tylko czary oczywiste!"

8. Jesli My opÃ³znimy im kare do pewnego obliczonego czasu, to oni z pewnoscia powiedza: "CÃ³z to ja powstrzymuje?" Czyz nie tak?! W dniu, kiedy ona przyjdzie do nich, nie bedzie mozna jej od nich odwrÃ³cic; i obejmie ich to, z czego oni sie wysmiewali.

9. Jesli My dajemy czlowiekowi zakosztowac Naszego milosierdzia, a potem mu je zabieramy, to on jest zrozpaczony i niewdzieczny.

10. A jesli damy mu zakosztowac dobrodziejstwa po utrapieniu, jakie go dotknelo, to on z pewnoscia powie: "Odeszly ode mnie przykrosci!" Zaprawde, on wtedy jest uradowany, dumny!

11. Inaczej ci, ktÃ³rzy sa cierpliwi i pelnia dobre dziela; oni otrzymaja przebaczenie i nagrode wielka!

12. Byc moze, pomijasz czesc tego, co zostalo ci objawione , i sciska sie twoja piers z obawy, ze powiedza: "Dlaczego nie zostal mu zeslany skarb albo dlaczego nie przyszedl z nim aniol?!" Ty jestes tylko ostrzegajacym, a BÃ³g jest opiekunem czuwajacym nad kazda rzecza.

13. Albo tez powiedza: "On to wymyslil." Powiedz: "Przyniescie dziesiec sur zmyslonych, podobnych do niego; i wzywajcie, kogo mozecie, poza Bogiem, jesli mÃ³wicie prawde!"

14. Jesli oni wam nie odpowiedza, to wiedzcie, ze to wszystko zostalo objawione tylko z wiedza Boga i ze nie ma boga, jak tylko On! Czyz wiec nie poddacie sie calkowicie?

15. Ten, kto chce zycia tego swiata i jego ozdoby... My im zaplacimy w pelni tutaj, ale i tam nie doznaja oni szkody.

16. To sa tacy, dla ktÃ³rych w zyciu ostatecznym nie bedzie nic innego, jak tylko ogien. I daremne bedzie to, czego na nim dokonali, i bezuzyteczne, co uczynili.

17. Ten, kto polega na jasnym dowodzie, pochodzacym od jego Pana i recytowanym przez Jego swiadka, majac przed soba Ksiege Mojzesza jako przewodnika i milosierdzie - tacy jak on wierza w niego. A kto sposrÃ³d zwolennikÃ³w rÃ³znych partii nie wierzy w niego, to ogien bedzie jego miejscem spotkania. Nie powatpiewaj wiec w to objawienie, poniewaz ono jest prawda od twego Pana. Lecz, zaprawde, wiekszosc ludzi nie wierzy!

18. A czy jest ktos bardziej niesprawiedliwy anizeli ten, kto wymysla klamstwo przeciw Bogu? Tacy beda przedstawieni swojemu

Panu i swiadkowie powiedza: "Oto sa ci, ktÃ³rzy sklamali swemu Panu!" Czyz przeklenstwo Boga nie spadnie na niesprawiedliwych,

19. na tych, ktÃ³rzy odwracaja od drogi Boga, poszukujac na niej krzywizny, i ktÃ³rzy nie wierza w zycie ostateczne?

20. Ci nie sa w mocy zmienic czegokolwiek na ziemi i nie ma dla nich opiekunÃ³w, poza Bogiem. Im kara zostanie podwojona. Oni nie mogli slyszec i nie mogli tez jasno widziec.

21. Oto ci, ktÃ³rzy zgubili samych siebie. I to, co wymyslili, odsunelo sie od nich.

22. Nie ma zadnej watpliwosci, ze w zyciu ostatecznym oni beda najbardziej stratni!

23. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy uwierzyli i ktÃ³rzy czynili dobre dziela, i ktÃ³rzy sa pokorni przed swoim Panem - beda mieszkancami Ogrodu; oni tam beda przebywac na wieki.

24. Te dwie grupy sa jak: slepy i gluchy oraz widzacy i slyszacy. Czyz oni moga byc do siebie podobni? Czy wy sie nie opamietacie?

25. My wyslalismy Noego do jego ludu: "Zaprawde, ja jestem dla was jawnie ostrzegajacym!

26. Nie czcijcie nikogo innego, jak tylko Boga! Zaprawde, obawiam sie dla was kary Dnia pelnego bÃ³lu!"

27. I powiedzieli dostojnicy jego ludu, ktÃ³rzy nie uwierzyli: "Widzimy, ze jestes tylko czlowiekiem, podobnie jak my. Widzimy, ze postepuja za toba tylko najnedzniejsi sposrÃ³d nas, pospiesznie, bez zastanowienia. I nie widzimy u was zadnej wyzszosci nad nami. Przeciwnie, uwazamy, ze jestescie klamcami."

28. On powiedzial: "O ludu mÃ³j! Czy pomysleliscie? Jesli sie opieram na jasnym dowodzie pochodzacym od Pana i jesli On dal mi milosierdzie pochodzace od Niego - na ktÃ³re byliscie slepi - to czyz mozemy wam je narzucac, skoro macie do niego wstret?

29. O ludu mÃ³j! Ja nie prosze was za to o zadne bogactwo: moja nagroda jest tylko u Boga. I nie bede odpychal tych, ktÃ³rzy uwierzyli: przeciez oni spotkaja swego Pana. Lecz widze, iz jestescie ' ludem nieswiadomym.

30. 0 ludu mÃ³j! Kto mnie ochroni przed Bogiem, jesli ja was odepchne? Czyz wy sie nie opamietacie?

31. Wszak ja nie mÃ³wie wam: TJa mam skarby Bogat - przeciez nie znam tego, co skryte. I nie mÃ³wie wam: TJa jestem aniolem.t I nie mÃ³wie tym, ktÃ³rymi gardza wasze oczy: TBÃ³g nie da im zadnego dobra.t - BÃ³g wie najlepiej, co kryje sie w ich duszach! - Bylbym wÃ³wczas wsrÃ³d niesprawiedliwych."

32. Oni powiedzieli: "O Noe! Ty z nami sie spierasz i pomnozyles z nami spory. Przyprowadz nam to, co obiecujesz, jesli jestes z liczby prawdomÃ³wnych!"

33. On powiedzial: "Przyprowadzi wam go BÃ³g - jesli On zechce - i nie bedziecie mogli nic uczynic.

34. Moja rada nie przyniesie wam pozytku - gdybym chcial udzielic wam rady - jesli BÃ³g zechce wprowadzic was w blad. On jest waszym Panem i do Niego bedziecie sprowadzeni."

35. Albo moze oni powiedza: "On to wymyslil!" Powiedz: "Jesli ja to wymyslilem, to na mnie spadnie moje przewinienie. Lecz ja jestem nie winien tego grzechu, ktÃ³ry wy popelniacie."

36. I zostalo objawione Noemu: "Uwierza z twojego ludu tylko ci, ktÃ³rzy juz wierza. Wiec nie rozpaczaj z powodu tego, co oni czynili!

37. Zbuduj statek przed Naszymi oczami i wedlug Naszego objawienia; i nie przemawiaj do Mnie za tymi, ktÃ³rzy sa niesprawiedliwi! Oni zostana potopieni!"

38. I on zbudowal statek. A za kazdym razem, kiedy przechodzili obok niego dostojnicy jego ludu, wysmiewali sie z niego. On powiedzial: "Jesli wysmiewacie sie z nas, to badzcie pewni, ze my bedziemy sie z was wysmiewac, tak jak wy sie z nas wysmiewacie.

39. Niebawem sie dowiecie, kogo spotka kara ponizajaca i na kogo spadnie kara nieustajaca!"

40. A kiedy nadszedl Nasz rozkaz i zakipial piec, powiedzielismy: "Wnies na statek ze wszystkiego po dwoje i twoja rodzine - z wyjatkiem tego, przeciwko ktÃ³remu juz wczesniej padlo slowo - i tych, ktÃ³rzy uwierzyli." Lecz uwierzyli z nim tylko nieliczni.

41. I on powiedzial: "Wsiadajcie na statek! Niech on plynie w imie Boga i niech przybija do portu! Zaprawde, mÃ³j Pan jest przebaczajacy, litosciwy!"

42. I plynal z nimi wsrÃ³d fal jak gÃ³ry. I Noe wezwal swojego syna, ktÃ³ry pozostawal na miejscu odosobnionym: "O synu mÃ³j ! Wsiadaj z nami i nie badz z niewiernymi!"

43. On powiedzial: "Ja schronie sie na jakas gÃ³re, ktÃ³ra wybawi mnie od wody." Powiedzial: "Nie ma dzisiaj wybawiciela od rozkazu Boga, oprÃ³cz tego, komu On okazal milosierdzie!" I powstala miedzy nimi fala, i znalazl sie wsrÃ³d zatopionych.

44. I dal sie slyszec glos: "O ziemio! Pochlon twoja wode! O niebo! Powstrzymaj sie!" I woda opadla, i rozkaz zostal spelniony, a on osiadl na Al-Dzudi. I powiedziano: "Niech przepadnie lud niesprawiedliwych!"

45. I Noe zawolal do swego Pana, mÃ³wiac: "Panie mÃ³j! Oto mÃ³j syn jest z mojej rodziny. Zaprawde, Twoja obietnica jest prawda, a Ty jestes najsprawiedliwszy z sedziÃ³w!"

46. Powiedzial: "O Noe! On nie nalezy do twojej rodziny; to jest czyn nieprawy. Nie pros mnie o to, czego nie znasz. Oto Ja ciebie napominam, abys nie byl czlowiekiem nieswiadomym."

47. On powiedzial: "Panie mÃ³j ! Uchowaj mnie od tego, abym Ciebie mial prosic o to, czego nie znam. Jesli Ty mi nie przebaczysz i jesli nie okazesz mi milosierdzia, to bede wsrÃ³d tych, ktÃ³rzy ponoszs strate."

48. I zostalo powiedziane: "O Noe! Zejdz z pozdrowieniem od Nas, a blogoslawienstwa niech beda nad toba i nad narodami, ktÃ³re narodza sie z tych, ktÃ³rzy sa z toba. I powstana inne narody, ktÃ³rym damy uzywanie doczesne, a nastepnie dotknie ich od Nas kara bolesna."

49. Oto opowiesc o tym, co skryte. Objawiamy ja tobie. Nie znales jej ani ty, ani twÃ³j lud przedtem. Wiec badz cierpliwy! Zaprawde, ostateczny rezultat jest dla bogobojnych!

50. I wyslalismy do ludu Ad ich brata Huda. On powiedzial: "O ludu mÃ³j! czcijcie Boga! Nie ma dla was boga oprÃ³cz Niego! Wy tylko zmyslacie klamstwa.

51. O ludu mÃ³j! Ja nie prosze was za to o zadna nagrode. Moja nagroda jest u Tego, ktÃ³ry mnie stworzyl. Czyz nie jestescie rozumni?

52. O ludu mÃ³j! Proscie o przebaczenie waszego Pana, potem nawracajcie sie do Niego. On zesle na was z nieba deszcz obfity i doda wam sily do waszej sily. Nie odwracajcie sie wiec jako grzesznicy!"

53. Oni powiedzieli: O Hudzie! " Ty nie przyszedles do nas z jasnym dowodem: My nie pozostawimy naszych bogÃ³w na twoje slowo, my tobie nie wierzymy:

54. My mÃ³wimy tylko, iz jeden z naszych bogÃ³w dotknal ciebie zlem." On powiedzial: "Oto biore Boga za swiadka, i wy tez zaswiadczcie, iz ja nie jestem winien tego, co wy Jemu dodajecie jako wspÃ³ltowarzyszy,

55. poza Nim. Knujcie chytrosc przeciwko mnie, wszyscy razem, i potem nie kazcie mi czekac!

56. Oto zaufalem Bogu, Panu mojemu i Panu waszemu. Nie ma zadnego zwierzecia, ktÃ³rego On nie trzymalby za kosmyk. Zaprawde, Pan mÃ³j jest na drodze prostej!

57. A jesli sie odwrÃ³cicie - a przeciez ja wam obwiescilem to, z czym zostalem poslany - mÃ³j Pan zastapi was innym narodem, a wy nie zaszkodzicie Mu w niczym. Zaprawde, mÃ³j Pan czuwa pilnie nad kazda rzecza!"

58. I kiedy przyszedl Nasz rozkaz, uratowalismy Huda i tych, ktÃ³rzy uwierzyli razem z nim - przez milosierdzie pochodzace od Nas; i uratowalismy ich od surowej kary.

59. I oto Adyci odrzucili znaki swojego Pana, i zbuntowali sie przeciwko Jego poslancom, i poszli za rozkazem kazdego upartego tyrana.

60. I towarzyszylo im przeklenstwo na tym swiecie i w Dniu Zmartwychwstania. O tak ! Zaprawde, Adyci nie uwierzyli w swego Pana! O tak ! Niech przepadna Adyci, lud Huda!

61. I wyslalismy do ludu Samud ich brata Saliha. On powiedzial: "O ludu mÃ³j! Czcijcie Boga! Nie ma dla was zadnego innego boga

oprÃ³cz Niego! On was utworzyl z ziemi i On was na niej osiedlil. Proscie Go o przebaczenie i nawracajcie sie do Niego! Zaprawde, mÃ³j Pan jest bliski, wysluchujacy!"

62. Oni powiedzieli: "O Salihu! Byles przeciez wsrÃ³d nas tym, w ktÃ³rym pokladalismy przedtem nadzieje. Czy chcesz nam zabronic, abysmy czcili to, co czcili nasi ojcowie? Zaprawde, jestesmy w powaznym zwatpieniu wobec tego, do czego ty nas wzywasz!"

63. On powiedzial: "O ludu mÃ³j ! Czy wy pomysleliscie? Jesli sie opieram na jasnym dowodzie, pochodzacym od mego Pana, i jesli przyszlo do mnie milosierdzie od Niego, to kto mi pomoze przed Bogiem, jesli ja sie zbuntuje przeciwko Niemu? Wy tylko powiekszacie moja strate.

64. O ludu mÃ³j! Oto ta wielbladzica Boga jest dla was znakiem! PozwÃ³lcie jej wiec pasc sie na ziemi Boga! Nie czyncie jej nic zlego, bo inaczej pochwyci was kara bliska."

65. Oni jednak podcieli jej peciny. Wtedy on powiedzial: "Uzywajcie sobie w swoich domostwach przez trzy dni - to jest obietnica nieklamliwa."

66. I kiedy przyszedl Nasz rozkaz, uratowalismy Saliha oraz tych, ktÃ³rzy uwierzyli razem z nim - przez milosierdzie pochodzace od Nas - od hanby tego dnia. Zaprawde, twÃ³j Pan jest Mocny, Potezny!

67. I dosiegnal tych, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi, przerazliwy krzyk; rankiem zas lezeli twarzami do ziemi w swoich domostwach,

68. jak gdyby tam nie mieszkali. O tak! Zaprawde, lud Samud nie uwierzyl w swego Pana O tak! Niech przepadna Samudyci!

69. Nasi poslancy przyszli do Abrahama z radosna wiescia. Powiedzieli: "PokÃ³j!" On powiedzial: "PokÃ³j!" - i nie omieszkal przyniesc upieczonego cielaka.

70. A kiedy zobaczyl, ze ich rece nie siegaja po niego, odniÃ³sl sie do nich z nieufnoscia i poczul strach przed nimi. Oni powiedzieli: "Nie bÃ³j sie! Oto zostalismy poslani do ludu Lota."

71. Zona jego stala i rozesmiala sie. My ucieszylismy ja wiescia o Izaaku, a po Izaaku - o Jakubie.

72. Ona powiedziala: "O biada mi! Czyz ja urodze, przeciez jestem stara kobieta, a ten mÃ³j maz jest starcem! Zaprawde, to jest rzecz zadziwiajaca!"

73. Oni powiedzieli: "Czy ty sie dziwisz rozkazowi Boga? Milosierdzie Boga i Jego blogoslawienstwa niech beda nad wami

74. A kiedy strach opuscil Abrahama i kiedy dotarla do niego radosna wiesc, zaczal prowadzic spÃ³r z Nami w sprawie ludu Lota.

75. - Zaprawde, Abraham byl lagodny, pokorny, nawracajacy sie w skrusze! -

76. "O Abrahamie! OdwrÃ³c sie od tego! Oto przyszedl rozkaz od twego Pana! Zaprawde, przyjdzie do nich kara, ktÃ³rej nie bedzie mozna odwrÃ³cic!"

77. A kiedy przybyli nasi poslancy do Lota, on zmartwil sie z ich powodu, bo ramie jego bylo bezsilne dla nich. I powiedzial on: "To jest dzien nieszczesny!"

78. I przyszedl do niego jego lud, pospiesznie kierujac sie ku niemu, ale przedtem popelniali zle czyny. "I on powiedzial: O ludu mÃ³j! Oto moje cÃ³rki - one sa czysciejsze dla was! Przeto bÃ³jcie sie Boga! Nie zawstydzajcie mnie w moich gosciach! Czyz nie ma wsrÃ³d was czlowieka prawego?!"

79. Oni powiedzieli: "Ty wiesz przeciez; ze my nie mamy prawa do twoich cÃ³rek; i wiesz z pewnoscia, czego my chcemy."

80. On powiedzial: "Gdybym tylko mial sile nad wami albo gdybym mÃ³gl znalesc podpore solidnego filara!"

81. Oni powiedzieli: "O Locie! My jestesmy poslancami twego Pana; oni nigdy do ciebie nie dojda. Wyruszaj wiec z twoja rodzina i niech nie odwraca sie zaden z was; twoja zona jedna sie odwrÃ³ci i dosiegnie ja to, co dosiegnie tamtych! Zaprawde, ich wyznaczonym czasem - poranek. A czy poranek nie jest blisko?"

82. A kiedy przyszedl Nasz rozkaz, wywrÃ³cilismy miasto z gÃ³ry na dÃ³l; i spuscilismy na nie deszcz kamieni z gliny palonej, warstwami,

83. oznakowanej u twojego Pana. I ono nie jest daleko od niesprawiedliwych.

84. I wyslalismy do MadianitÃ³w ich brata Szu`ajba, ktÃ³ry powiedzial: "Czcijcie Boga! Nie ma dla was zadnego innego boga oprÃ³cz Niego! I nie umniejszajcie miary i wagi! Widze, ze zyjecie w dobrobycie, i obawiam sie dla was kary Dnia wszystko obejmujacego!

85. O ludu mÃ³j! ' Dawajcie pelna miare i wage, sprawiedliwie! Nie powodujcie uszczerbku w ludzkich dobrach! Nie czyncie niegodziwosci na ziemi, by nie szerzyc zgorszenia!

86. To, co pozostaje u Boga, jest lepsze dla was, jesli jestescie wierzacymi. Ja nie jestem dla was zadnym strÃ³zem."

87. Oni powiedzieli: "O Szu`ajbie! Czy twoja modlitwa nakazuje ci, abysmy poniechali tego, co czcili nasi ojcowie, albo abysmy przestali czynic z naszym majatkiem to, co chcemy? Ty przeciez jestes lagodny, prawy!"

88. On powiedzial: "O ludu mÃ³j ! Jak wam sie wydaje? Jesli opieram sie na jasnym dowodzie, pochodzacym od mego Pana, i jesli on zaopatrzyl mnie od Siebie pieknym zaopatrzeniem, i jesli nie chce pÃ³jsc za wami w tym, czego wam zakazuje, to ja chce tylko waszego udoskonalenia, na miare moich mozliwosci. Moja nadzieja na pomyslnosc jest tylko u Boga! Jemu zaufalem i do Niego sie nawracam!

89. O ludu mÃ³j! Niech rozdzial ze mna nie doprowadzi was do grzechu, aby was nie dosieglo to samo, co dosieglo: lud Noego albo lud Lota, albo lud Saliha. A lud Lota nie jest daleko od was.

90. Proscie o przebaczenie waszego Pana! Nastepnie nawracajcie sie do Niego! Zaprawde, mÃ³j Pan jest litosciwy, kochajacy!"

91. Oni powiedzieli: "O Szu`ajbie! My nie pojmujemy wiele z tego, co mÃ³wisz; my widzimy, ze jestes slaby wsrÃ³d nas. I gdyby nie twÃ³j rÃ³d, to bysmy ciebie ukamienowali; ty nie jestes przeciez nad nami potezny."

92. On powiedzial: "O ludu mÃ³j ! Czy mÃ³j rÃ³d jest potezniejszy dla was od Boga, tak iz odwrÃ³ciliscie sie do Niego plecami? Zaprawde, mÃ³j Pan obejmuje calkowicie to, co czynicie!

93. O ludu mÃ³j! Dzialajcie wedlug swoich mozliwosci, ja tez bede dzialal. I niebawem sie dowiecie, do kogo przyjdzie kara, ktÃ³ra go ponizy, i kto byl klamca. Wyczekujcie wiec! Ja z wami jestem wyczekujacy."

94. I kiedy przyszedl Nasz rozkaz, uratowalismy Szu`ajba i tych, ktÃ³rzy uwierzyli razem z nim - przez milosierdzie od Nas. Tych, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi, pochwycil przerazliwy krzyk i rankiem lezeli w swoich domostwach twarzami ku ziemi,

95. jak gdyby oni tam nigdy nie zyli. O tak! Niech przepadna Madianici , tak jak oddaleni zostali Samudyci!

96. I poslalismy Mojzesza z Naszymi znakami i z wladza oczywista

97. do Faraona i jego dostojnikÃ³w. I poszli oni za rozkazem Faraona, chociaz rozkaz Faraona nie byl sluszny.

98. PÃ³jdzie on na czele swego ludu, w Dniu Zmartwychwstania, i poprowadzi do wodopoju - do ognia! Jakze to nieszczesny wodopÃ³j, do ktÃ³rego oni sa prowadzeni!

99. I bedzie im towarzyszyc tu przeklenstwo, nawet w Dniu Zmartwychwstania. Jakze nieszczesny to podarunek zostanie im dany!

100. Oto troche wiadomosci o miastach, o ktÃ³rych ci opowiadamy: jedne z nich jeszcze stoja, a inne zostaly sciete jak zniwo.

101. My nie wyrzadzilismy im niesprawiedliwosci, lecz oni sami sobie wyrzadzili niesprawiedliwosc. I nie wybawili ich od niczego ich bogowie, ktÃ³rych wzywali, poza Bogiem, kiedy przyszedl rozkaz od twojego Pana. Oni powiekszyli tylko swoja zgube.

102. Takie jest skaranie twego Pana, kiedy On pokaral te miasta, ktÃ³re byly niesprawiedliwe.

103. Zaprawde, Jego karanie jest bolesne, gwaltowne! Zaprawde, w tym jest znak dla tych, ktÃ³rzy sie obawiaja kary zycia ostatecznego! To jest Dzien, dla ktÃ³rego ludzie zostana zebrani! To Dzien, ktÃ³ry bedzie zaswiadczony!

104. I My opÃ³znimy go tylko do oznaczonego juz czasu.

105. Kiedy ten Dzien nadejdzie, dusza nie bedzie mÃ³wic inaczej, jak tylko za pozwoleniem Boga. I beda wtedy ludzie nieszczesliwi i ludzie szczesliwi.

106. Ci, ktÃ³rzy beda nieszczesliwi, beda w ogniu wsrÃ³d wzdychan i szlochÃ³w;

107. beda tam przebywac na wieki, jak dlugo beda trwac niebiosa i ziemia, chyba ze BÃ³g zechce inaczej. Zaprawde, twÃ³j Pan czyni to, co chce!

108. A ci, ktÃ³rzy dostapili szczescia, znajda sie w Ogrodzie; beda tam przebywac na wieki, jak dlugo trwac beda niebiosa i ziemia, chyba ze BÃ³g zechce inaczej. - To jest podarunek niezawodny. -

109. I nie miej zadnej watpliwosci wzgledem tego, co czcza ci ludzie; oni oddaja czesc tylko tak, jak oddawali czesc niegdys ich ojcowie. Zaprawde, My w pelni oddamy im ich udzial, nie umniejszony!

110. Dalismy juz Ksiege Mojzeszowi i byla ona przedmiotem sporu. Gdyby nie slowo pochodzace od twego Pana, ktÃ³re sie pojawilo wczesniej, to zostaloby juz miedzy nimi rozstrzygniete. Zaprawde, oni sa w glebokim zwatpieniu wzgledem niej!

111. Zaprawde, twÃ³j Pan da pelna zaplate wszystkim za ich czyny! On przeciez jest doskonale swiadomy tego, co czynicie!

112. Postepuj droga prosta, tak jak ci zostalo nakazane; ty i ci, ktÃ³rzy sie nawrÃ³cili z toba, i nie przekraczajcie granicy! Przeciez On doskonale widzi, co czynicie!

113. I nje opierajcie sie na tych, ktÃ³rzy sa niesprawiedliwi, bo dosiegnie was ogien! I nie ma dla was, poza Bogiem; opiekunÃ³w; i wtedy nie bedziecie wspomozeni.

114. Odprawiaj modlitwe na obu krancach dnia i czesto w godzinach nocy: Zaprawde; czyny piekne usuwaja czyny zle! To jest przypomnienie dla pamietajacych!

115. Badz cierpliwy! bo, zaprawde, BÃ³g nie gubi nagrody tych, ktÃ³rzy czynia dobro!

116. Dlaczego wsrÃ³d pokolen, ktÃ³re byly przed wami, nie bylo ludzi obdarzonych wytrwaloscia, ktÃ³rzy by sprzeciwiali sie zepsuciu na ziemi, oprÃ³cz tych nielicznych, ktÃ³rych uratowalismy? A ci, ktÃ³rzy czynili niesprawiedliwosc, przedkladali dobrobyt, w ktÃ³rym zyli; i byli grzesznikami.

117. I nie postapilby twÃ³j Pan tak, by zniszczyc te miasta niesprawiedliwie, jesliby ich mieszkancy czynili dobro.

118. A jesliby twÃ³j Pan chcial, to uczynilby ludzi jednym narodem. Ale oni nie przestaja sie sprzeczac,

119. z wyjatkiem tych, komu twÃ³j Pan okazal milosierdzie. Dlatego On ich stworzyl. I spelnilo sie slowo twojego Pana: "Ja z pewnoscia napelnie Gehenne dzinnami i ludzmi, wszystkimi razem!"

120. Opowiadamy tobie te opowiesci o poslancach, aby przez to umocnic twoje serce. I w tym przyszla do ciebie prawda, pouczenie i napomnienie dla wierzacych.